

h. a 3

ALKUPERÄISIÄ KUVIA

RUD. W. ÅKERBLOMILTA.

RAFAEL HERTBERGIN SANAT.

SUOMENNOS

HELSINGISSÄ, 1875.

Hiinta 1 Mk. 75 p.

Kivipaino-Yhtiö

ALKUPERÄISIÄ KUVIA

RUD. W. AKERBLOM'ILTA.

RAFAEL HERTBERGIN SANAT.

SUOMENNOS

Paimentyttö.

Suvi-tuuli puhaltaa,
Käki puussa kukahtaa,
Kukat maassa päitään kumartaapi.
Aholl' astuvat
Pienet karitsat,
Näitä torpan tyttö paimentaapi.

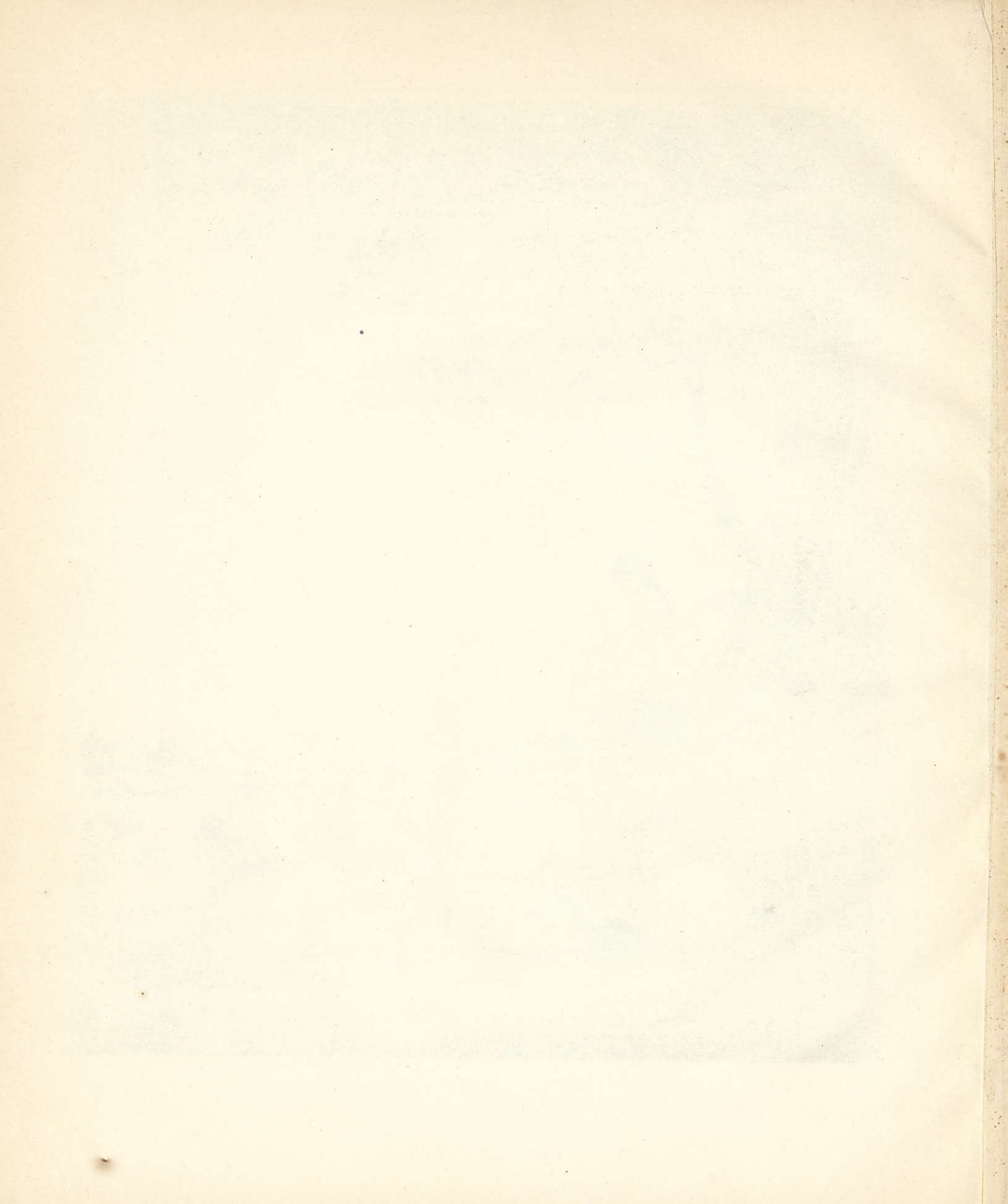
Tyttö pieni laulaa näin:
Hauska tääll' on käydessäin
Kaiken päivää karjaa paimentaani.
Kivell' istun vain
Koivu kattonain,
Aho vihanta mun ryytimaani.

Läpi metsän välkkyen
Hohtaa ilta-ruskonen
Kultaisina ruusuina mua kohti.
Mieli tekis vaan
Niitä noutamaan,
Mut en äidin luota mennä tohdi.

PAIMENTYTTÄ.

Veräjällä.

Muu-u, muu-u, portti auki!
Mitä? nukutpa jo vain!
Kivell' istut torakahtain!
Muu-u, muu-u, portti auki.

Kaiken päivää tuulen lailla
Juoksentelit kirmaten
Yli puitten, kantojen,
Kun min' astuin laidun-mailla.

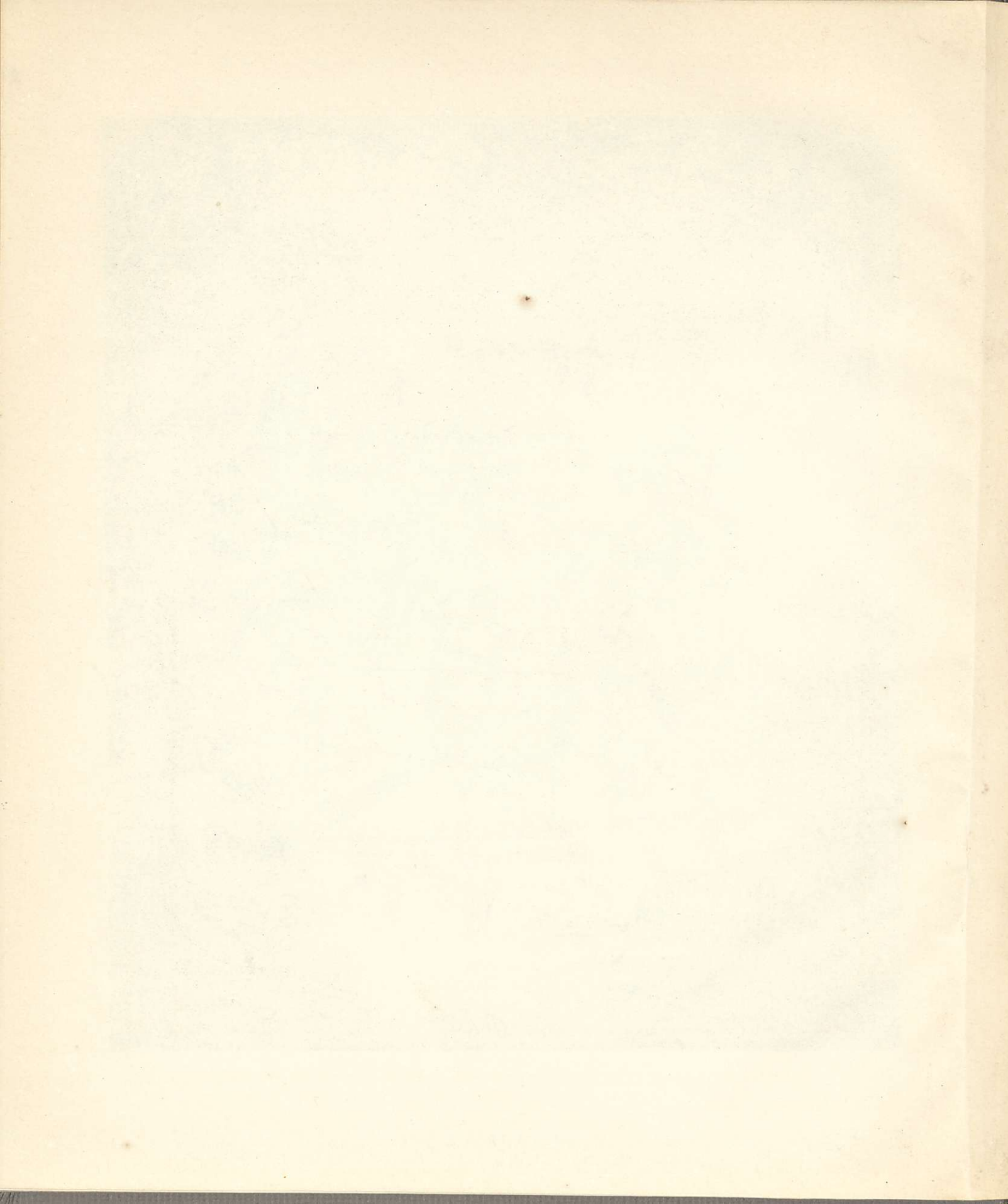
Iltaisen jo olen syönyt!
Sinä, leikist' uupunut,
Kauniist' olet nukkunut,
Ravintosi laimin-lyönyt.

Paras käydä vitkastella,
Vatsans' syödä täyteen,
Eikä paikast' toiseen
Perhon lailla liehuella!

VERÄJÄLLÄ.

Marjassa.

Nyt on meillä taas
Suvi suloinen,
Kukkasiss' on niitty,
Metsä marjainen.

Ota tuhkosesi,
Jonka sulle tein,
Ahollen mua seuraa,
Tule siskosein!

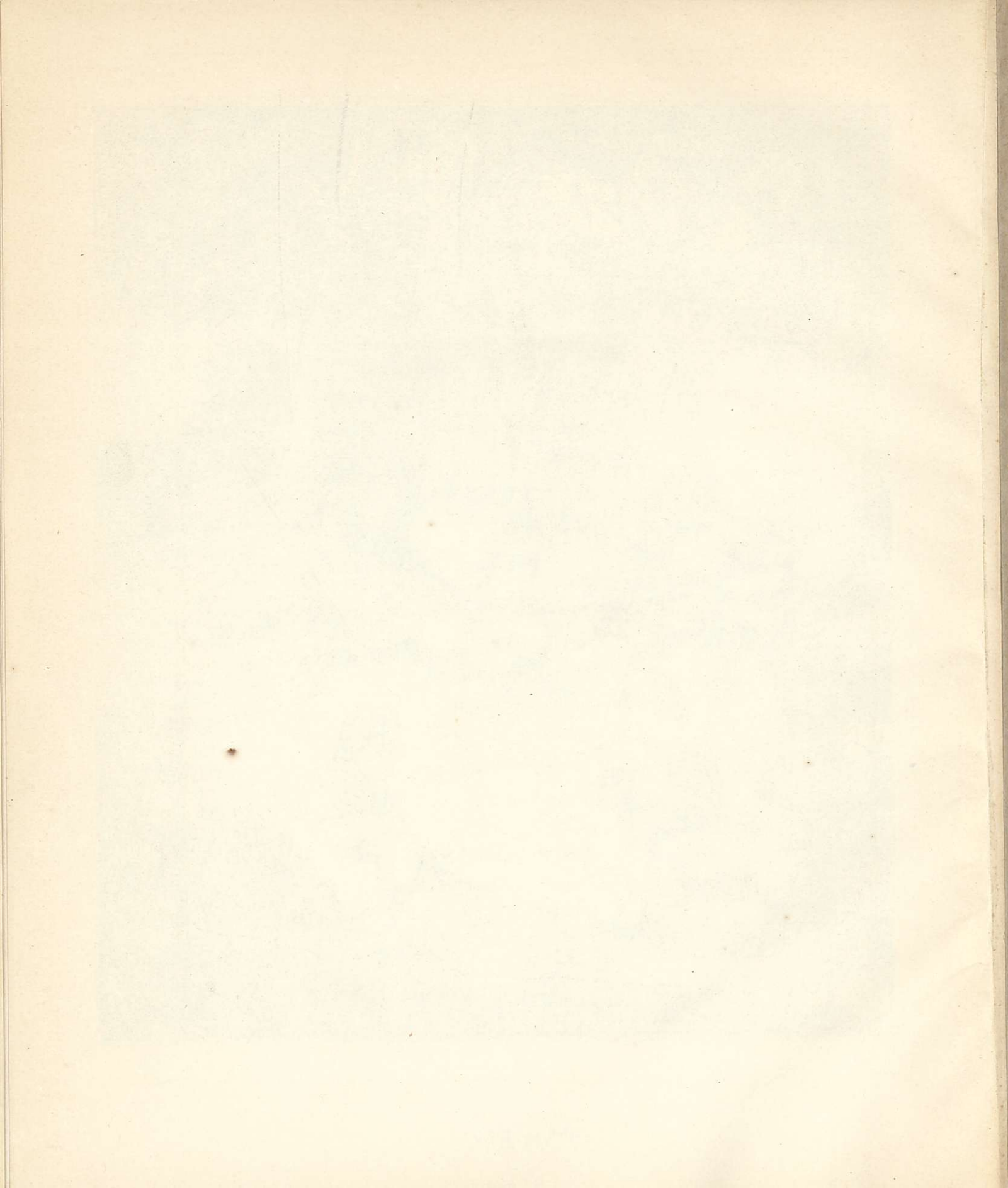
Siellä koko päivä
Sitten iloitaan,
Laulain mansikoita
Kilpaa poimitaan.

Ja jos leikitessä
Kaatuis tuohkonen,
Pian poimitaan se
Taasen täyteen.

—♦♦♦—
Tämä on meillä tänään
Suur iloinen.
Kukaan ei ole
Mikä on
Oli tuohkonen,
Joka sulle tein.
Ahoon minä seurain.
Tämä siinä on!

MARJASSA.

Rannalla.

Vesille vene vain!
Pois maille vierahille,
Rannoille kaunoisille
Yl' aalton loistavain!
Ja onni mukanas
Sull' olkoon matkoillasi.

Mut jos käy myrsky-sää,
Niin silloin vaaraan menet!

Ja halpa kaarna-venet
Se pian häviää.
Kun myrsky merta kaivaa,
Paremp' on tarpeen laiva.

Kansalla

Vastalle vain

Lois mailla vastalle

Kannolle kannoille

Yr. aikoin loistain

Ja omi meidän

Son' oikea matkalla

Mut jos kys myrsky-ää

Siin' illoin vastan tamm!

RANNALLA.

Köyhän joulu-ilta.

Niin kylmä metsäss' ompi
Ja raskas taakka on,
Ja pitk' on tie, ja itse
Nuor' olen, voimaton.

Takassa torpan tuolla
Heloittaa valkeat,
Ja lapset leikitellen
Tuvassa riemuvat.

Kyll' olis minullenkin
Siell' ehkä soppinen,
Ja lämmintä ja ruokaa
Köyhänkin lapsellen.

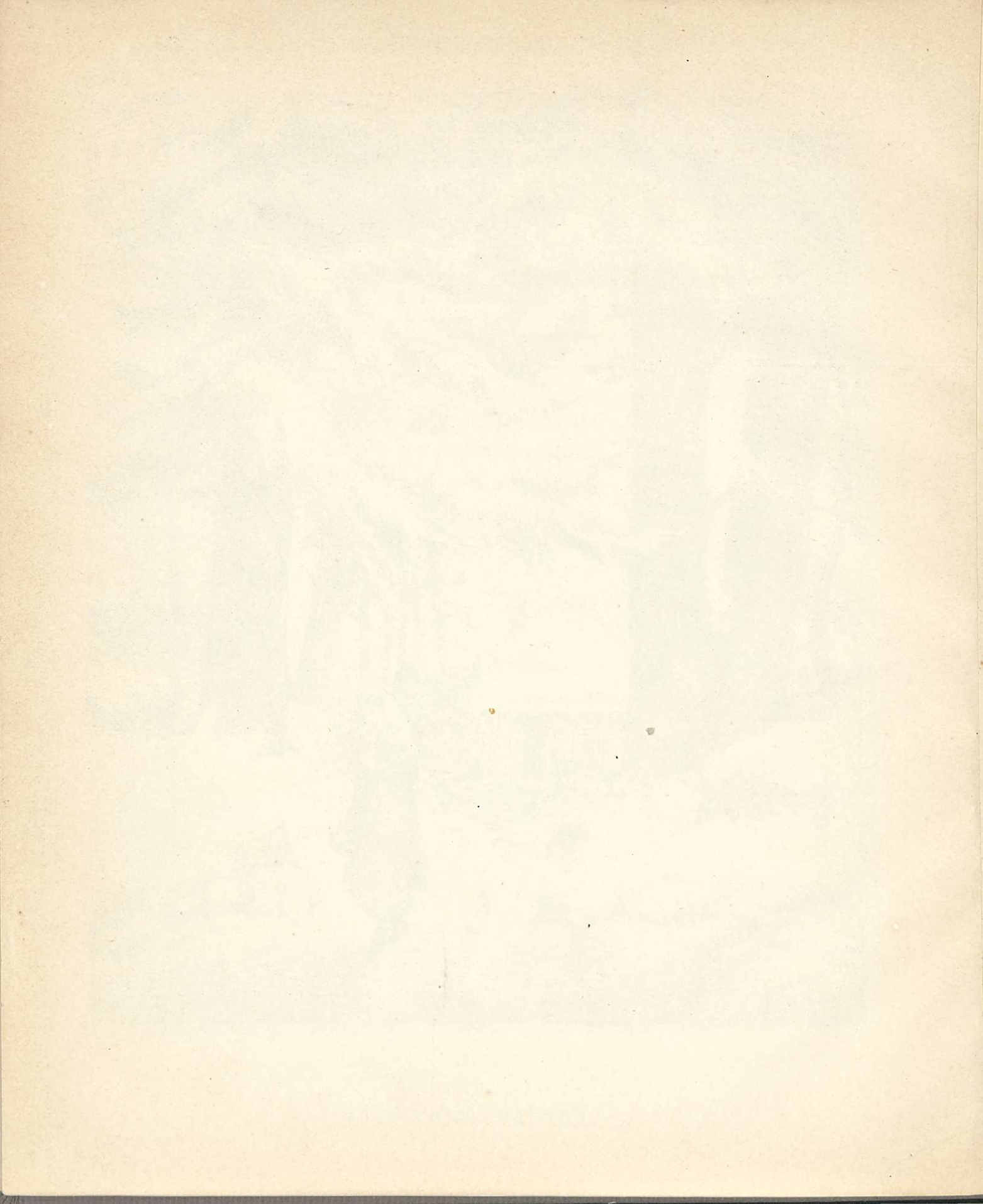
Mut mua äiti armas
Odottaa kodissaan,
Ja paras joulu-ilo
On hänen seurassaan.

Kun äiti tulen laittaa
Nokiseen uunihin
Ja sarvi-leivän taittaa, —
On joulu meilläkin.

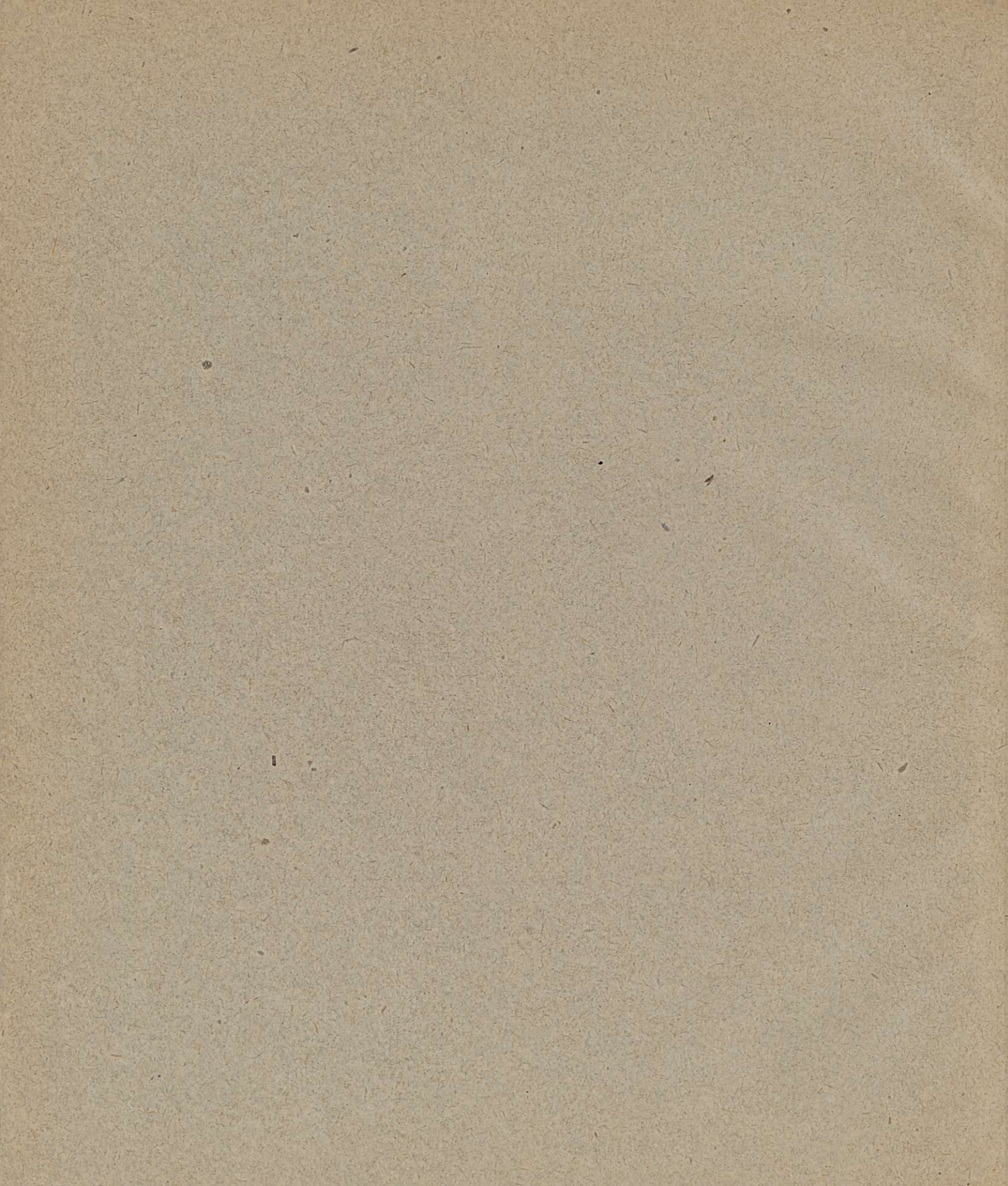

KÖYHÄN JOULU-ILTA

318.I.9.

Suom. last. kirj. 2.

Lapsien

KANSALLISKIRJASTO-KANSALLISKOKOELMA

120 102 1056

